

Stefan Woyda

Drzewicz Nowy, pow. Grodzisk Mazowiecki

Informator Archeologiczny : badania 1, 155-156

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ustalić zasięgu terytorialnego obiektu. Ków, z uwagi na bezpieczeństwo /przecina on uczęszczane wzniesienie/ został zasypany.

Badania sondażowe na północno-wschodnim zboczu wzniesienia doprowadziły do odsłonięcia na gł. 25 m jednego paleniska. W rzucie poziomym miało ono kształt prostokątny o wymiarach 1,40 x 1,20 m, w przekroju - kształt nieckowaty. Dno spoczywało na gł. 0,50 m. W warstwie kulturowej wykopu, natrafiono na nieliczne ułamki ceramiki. Ceramika zarówno z paleniska jak i warstwy kulturowej wydaje się należeć do młodszego okresu rzymskiego.

D Ę B N I C A, pow. Trzebnica

patrz brąz

D O B R O P O L, pow. Kamień
Pomorski

patrz wczesne średniowiecze

D R Z E W I C Z N O W Y,
pow. Grodzisk Mazowiecki

Konserwator Zabytków Archeologicznych w.warszawskiego

Badania prowadził mgr Stefan Woyda, finansował WKZ w Warszawie.

W maju br. odkryty został przypadkowo przez chłopców w wieku szkolnym skarb monet rzymskich. Skarb znaleziono na podmokłej, zalewowej łące, 20 m od koryta rzeki Pisi.

W ciągu kilku dni odkryte monety uległy znacznemu rozproszeniu, dostając się w ręce prawie wszystkich chłopców ze wsi Drzewicz Nowy i Oryszew. Akcja ratowania skarbu podjęta w 4 dni od chwili

jego odkrycia przyniosła powodzenie. Odzyskano ponad 600 denarów a w miejscu odkrycia przeprowadzono badania wykopaliskowe. W wyniku badań odkryto dalsze monety, w tym wiele in situ, oraz złoty wisiołek. Stwierdzono, że monety zostały złożone bardzo płytko, tuż pod powierzchnią, bezpośrednio do ziemi bez opakowania. Łącznie ze skarbu z Drzewicza Nowego odzyskano 1087 denarów. Sądzymy, że zawierał on nie więcej jak 1250 - 1300 monet.

Skład emisyjny skarbu jest typowy dla tego rodzaju zespołów z terenu Polski. Najstarszymi są monety Wespazjana, najmłodszymi Septimiusza Sewera. Najwięcej jest emisji Hadriana, Antonina Piusa Faustyny i Marka Aureliusza.

D Z I E K A N O W I C E,
pow. Kazimierza Wielka

patrz neolit

G D Ó W, pow. Myślenice

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła, finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Badania na st. II były kontynuacją prac zapoczątkowanych w 1966 r. Stanowisko znajduje się na płaskiej cypłowanej terasie lewego brzegu Raby. Przebadano teren o pow. 100 m². Pod 20 cm warstwą humusu stwierdzono bogatą w ceramikę warstwę kulturową o miąższości ca 40 cm, dwa bruki kamienne, prostokątną jamę-chatę, 28 śladów po słupach rozmieszczonych wokół tych obiektów oraz dwa skupiska ceramiki i kamieni.

Bruki kamienne pojawiły się na głębokości od 36-57 cm poniżej